

ДО КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

м.Київ, вул. Жилинська, 14

ЗАЯВНИК Діхтярук Людмила Василівна

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

про офіційне тлумачення ст.ст.8,22 Конституції України та

положень пункту 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» №213-VIII від 02.03.2015 р.

В процесі практичного застосування ст.ст.8,22 Конституції України при зверненні до суду про визнання неправомірною бездіяльність Управління Пенсійного Фонду України у щодо непоповнення виплати мені пенсії за віком виникла необхідність в офіційному тлумаченні ст.ст.8,22 Конституції України та положень пункту 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» №213-VIII від 02.03.2015р.(далі Закон №213) з метою забезпечення реалізації та захисту моїх конституційних прав та свобод. Так незастосування зазначеної норми основного Закону - Конституції України призвело до порушення та звуження змісту та обсягу моїх існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів (Закон №213) або внесенні змін до чинних законів та інших нормативно-правових актів (внесення змін в ст. 21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», відповідно Закону №213)

Згідно Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» № 213-VIII від 02 березня 2015 року були внесені зміни. в ст.21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», а саме тимчасово, у період з 1 січня 2016 року по 31 грудня 2016 року, посадовим особам місцевого самоврядування (крім інвалідів I та II груп, інвалідів війни III групи та учасників бойових дій, осіб, на яких поширюється дія пункту 1 статті 10 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"), у період служби в органах місцевого самоврядування, пенсії, призначені відповідно до законодавства України, не виплачуються». Виплата пенсії, призначеної мені за віком в 2008 році, була призупинена з 01.04.2015р., в зв'язку з тим, що я працюю в органах місцевого самоврядування.

За захистом своїх прав я звернулась до судів всіх інстанцій в Україні. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується. Але, нажаль, всі суди мені відмовили в задоволенні моїх вимог.

Звертаю увагу на те, що суддя міського суду, розглядаючи аналогічні позовні заяви з незначною різницею в часі виносить протилежні за змістом рішення. а

саме у справі від 07.04.2016р. (копію рішення з єдиного державного реєстру судових рішень додаю) задовольняє позовні вимоги, а в справі від 22.03.2016р. за моїм позовом у задоволенні позову відмовляє. Таким чином, суддя грубо порушує основоположні принципи судочинства, а також гарантоване Конституцією України право на справедливе правосуддя.

Згідно рішення Конституційного Суду України у справі №1-9/2015 від 13.05.2015 року Україну проголошено соціальною, правовою державою, в якій визнається і діє принцип верховенства права. Відповідно до ст.8 Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії. Відповідно до роз'яснень, які містяться в Постанові Пленуму Верховного Суду України №9 від 1 листопада 1996 року "Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя", оскільки Конституція України, як зазначено в її ст.8, має найвищу юридичну силу, а її норми є нормами прямої дії, суди при розгляді конкретних справ мають оцінювати зміст будь-якого закону чи іншого нормативно-правового акта з точки зору його відповідності Конституції в усіх необхідних випадках застосовувати Конституцію як акт прямої дії. Судові рішення мають ґрунтуватися на Конституції а також на чинному законодавстві, яке не суперечить їй. Суд безпосередньо застосовує Конституцію у разі, коли зі змісту норм Конституції не випливає необхідність додаткової регламентації її положень законом. Тому виникає потреба в офіційному тлумаченні ст.8 Конституції України.

Відповідно до абзацу сьомого пункт 2 мотивувальної частини рішення Конституційного Суду України від 20.06.2001 року №10-рп/2001 Основний Закон України закріплює основоположні засади права громадян на соціальний захист і відносить до законодавчого регулювання механізм реалізації цього права. За Конституцією України, Кабінет Міністрів України забезпечує виконання Конституції та законів України, в тому числі у сфері соціального захисту (пункти 1,3 статті 116). В Україні на конституційному рівні гарантовано право громадян на соціальний захист, для забезпечення якого необхідне здійснення комплексу державно-правових заходів, одним із яких є законодавче визначення основ соціального захисту, форм і видів пенсійного забезпечення (пункт 6 частини першої статті 92 Конституції України)

Враховуючи все вищезазначене та рішення Конституційного суду №4-рп/2016 від 08.06.2016р. у справі №1-8/2016 «За конституційними поданнями Верховного суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень ч.3. абзаців 1,2,4,6 ч.5 ст. 141 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та положень п.5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» №213-VIII від 02.03.2015 р.(справа про щомісячне довічне грошове утримання суддів у відставці) виникає потреба в тлумаченні ст., 22 Конституції України про недопустимість звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів та інших нормативно-правових актів. Чи були порушені права громадян України при прийнятті Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» № 213-VIII від 02 березня 2015 року?

Також виникає потреба в офіційному тлумаченні норм закону передбачених пунктом 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 02.03.2015 р. №213-VIII.

Оскільки пенсійне забезпечення посадових осіб органів місцевого самоврядування визначено ч.7 ст.21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», то зміни, які були внесені в ст.21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», відповідно до Закону №213-УІІ від 02.03.2015р., діяли лише з 01.04.2015р. до 01.06.2015р. Надати в законі чітко зазначено, відповідно, до пункту 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України № 213-УІІ від 02.03.2015р. у разі неприйняття до 1 червня 2015 року закону щодо призначення всіх пенсій, у тому числі спеціальних, на загальних підставах, з 1 червня 2015 року скасовуються норми щодо пенсійного забезпечення осіб, яким пенсії призначаються, відповідно до спеціальних законів. Оскільки закон до 1 червня 2015р. не був прийнятий, у зв'язку з чим з вказаної дати втратили чинність, норми щодо пенсійного забезпечення декількох спеціальних законів та, зокрема, Закону України «Про державну службу» «Про службу в органах місцевого самоврядування», і відповідно втратили чинність норми викладені в ч.7 ст.21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» з відповідними змінами, які були внесені 02.03.2015р Законом № 213-УІІ. а саме « тимчасово, у період з 1 січня 2016 року по 31 грудня 2016 року, посадовим особам місцевого самоврядування (крім інвалідів I та II груп, інвалідів війни III групи та учасників бойових дій, осіб, на яких поширюється дія пункту 1 статті 10 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"), у період служби в органах місцевого самоврядування, пенсії, призначені відповідно до законодавства України, не виплачуються»,). Ці норми не є чинними, вони скасовані пунктом 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 02.03.2015 р. №213-УІІ.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст.ст.147,150 Конституції України, п.4 ст.13, ст.ст.43,94 Закону України «Про Конституційний Суд України», -

ПРОШУ:

1. Дати офіційне тлумачення ст.ст.8,22 Конституції України.
2. Дати офіційне тлумачення норм закону передбачених пунктом 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 02.03.2015 р. №213-УІІ.

Додаток:

1. Копія ухвали апеляційного адміністративного суду-2екз..
2. Копія Постанови міського суду від 22 .03.2016р.- 2екз.
3. Копія Постанови міського суду від 07.04.2016р -2 екз.(витяг з єдиного державного реєстру судових рішень).
4. Ухвала Вишого адміністративного суду України від 26.05.2016р. -2 екз.

Л. В. Діхтярук

Л. В. Діхтярук